

Due to the
fall break
there will be no Observant in the coming week.
The next issue will be published on Thursday 25 October

24/7 opening library cancelled after protests

The 24-hour opening of the university library during the exam period in October has been cancelled after protests by local residents. Whether the scheduled pilot projects during the other XXL weeks will go ahead, is not certain yet.

From security to coffee, “everything was arranged,” said department manager Carin Klompen to *Observant* last week. The trial with night-time library opening hours during the XXL weeks was ready to start. The three-week experiment was to start on Saturday, 6 October, but was cancelled on Thursday evening, 4 October because of strong protests from neighbours in the area.

The neighbourhood was only informed by letter on Tuesday, 2 October. “Reactions were very fierce,” says Ingrid Wijk, director of the university library. Wijk acknowledges that the neighbourhood was informed at a very late stage. That was because all the preparations – security et cetera – were only finalised last week, says Wijk. Resident Barend Fisser: “We feel taken by surprise. The decision to introduce a 24-hour opening scheme was taken without any discussion with the neighbourhood.” This was reason enough for the university library to invite the residents for a talk on Thursday evening, 4 October and/or Friday morning, 5 October.

On Thursday evening, approximately 15 neighbours arrive at

the university library. That they had not taken kindly to the matter becomes clear in the report of the discussion by residents’ association Jekerkwartier. Ignoring the neighbourhood was “to put it mildly, very much against the rules of decent conduct towards one’s neighbours.” The neighbourhood, the report shows, feels that enough is enough: the university is growing too fast for the small city centre of Maastricht. Residents from the Jekerkwartier sleep poorly because of the terrible noise disturbance around closing time caused by students in the area. Residents’ health is at risk because of their disturbed sleep. They say that with 24/7 opening hours, this only gets worse. The university library apologised for its poor communication and is now postponing the first trial. “We underestimated the reaction and we really want a good relationship with our neighbours,” says Wijk. Still, the residents are “very worried about what will follow”. That is why the residents’ association has sent a letter to alderman Bert Jongen with a request “to help them in this conflict of interest”.

The intention to experiment with a 24-hour opening scheme still stands, but whether this will go ahead is unsure. Wijk: “We will first talk with the neighbours. The university library has several locations, maybe we do need to look at Randwyck”

Yuri Meesen

Faculteit FSE wordt opgesplitst

Het departement data science and knowledge engineering (DKE) blijft onderdeel van de faculteit Science and Engineering (FSE), maar het instituut ICIS en de School of Governance vertrekken naar de School of Business and Economics. Tenminste, als de verkennende gesprekken in goede aarde vallen. En de drie Colleges? Hun bestemming is onzeker.

De opsplitsing van de faculteit - het vroegere Humanities & Sciences - is een tussenstap op weg naar een uitgebreide bètafaculteit. Data science and knowledge engineering plus enkele instituten en onderwijsprogramma’s passen daar naadloos in, maar andere onderdelen hebben weinig met bèta te schaffen. Voor deze eenheden een nieuwe faculteit oprichten was ook een scenario, zegt decaan Thomas Cleij. “Maar zo’n splinterfaculteit leek ons geen duurzame oplossing.” Al heeft de UM altijd beschikt over een facultaire vergaarbak - ooit Algemene Wetenschappen geheten - waarin eenheden van verschillend pluimage tot op zekere hoogte hun eigen gang gingen. Daarvoor had Bart Verspagen, directeur van UNU/Merit inclusief de School of Governance, graag getekend, zegt hij. Aan integratie met de SBE kleven namelijk nogal wat onzekerheden, zegt Verspagen, zelf afkomstig van de Tongersestraat. “Allereerst zijn er verschillen in onderzoekscultuur. Bij ons staat maatschappelijke relevantie voorop, bij de SBE draait het vooral om publiceren in toptijdschriften.”

Ook de masterprogramma’s kennen een eigen signatuur, zegt Verspagen. “Het programma van UNU/Merit gaat over *public policy*, dat van de SBE vooral over *business*. Valt dat te integreren?

En wat zijn de consequenties voor het *triple crown* keurmerk van de faculteit? Komt die daardoor in gevaar, en moeten wij ons dan aanpassen? Volgens SBE valt dat allemaal mee, maar we zullen zien, de gesprekken moeten nog beginnen. Ik vind de SBE als faculteit op zich een voor de hand liggende keuze.”

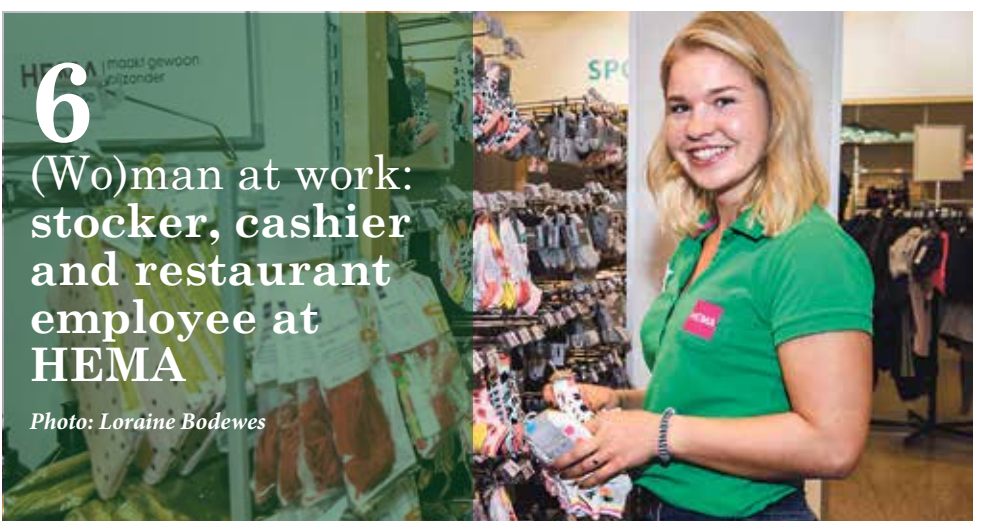
Het masterprogramma is ook een punt van zorg voor instituut ICIS (International Centre for Integrated assessment and Sustainable development). “Het loopt heel goed met vijftig inschrijvingen per jaar”, zegt directeur Ron Cörvers. “Daar willen we liefst niets aan veranderen. Dat geldt ook voor ons onderzoeksprogramma, waarin we aardig wat projecten binnenslepen. Maar goed, als de liefde van twee kanten komt, dan zien wij de integratie met vertrouwen tegemoet.”

Liefde van twee kanten; het betekent volgens Cörvers ook dat het thema duurzaamheid duidelijker in de schijnwerpers belandt. “Dit is wat mij betreft een kans om er een hub of een expertisecentrum van te maken, waar onderzoekers van andere faculteiten zich kunnen aansluiten. Nu zit het bij ons enigszins verstopt.”

Onderdak vinden voor de drie Colleges - UCM, Venlo en Science Program - is ingewikkelder, zegt Cleij: “We hebben meer tijd nodig omdat de Colleges eenzelfde registratie, een zogeheten Croho-code, delen en er meerdere faculteiten bij betrokken zijn.” Al lijkt de bestemming van het Science Program duidelijk. “Het zou me verbazen als dat *niet* in de faculteit Science and Engineering blijft.”

Maurice Timmermans

eng

SPLINTERS

Een grappig voorval, een opvallend nieuwtje, iets interessants wat elders in het land gebeurde: het staat in deze rubriek.

Spinnenwebben

Je gaat studeren in Utrecht en *yes*, via de lokale Student Housing heb je een kamer gekregen! Te gek. Je komt uit het

buitenland en hebt gekozen voor een gemeubileerde kamer. Je krijgt de sleutel en eenmaal binnen geloof je je ogen niet. Spinnenwebben in de hoeken, vlekken op de vloer, ramen die “nog nooit schoongemaakt lijken te zijn”, kookresten op het fornuis, vies bestek. Maar liefst vier op de tien studenten vindt de gemeubileerde kamers smerig, aldus het Utrechtse online U-blad *DUB*. Dat terwijl de aankomende bewoners een *cleaning fee* moeten betalen van meerdere tientjes, afhankelijk van de grootte van de kamer. “Blijft lastig”, zegt Student Housing, “om alle kamers 100 procent te controleren.” Hoezo ‘blijft lastig’? Gewoon beter controleren, toch. “Ja, maar tussen de verschillende huurders door is er weinig tijd om de kamers schoon te maken, slechts 28 uur.” Ruim een etmaal om een paar spinnenwebben weg te halen? Zou toch moeten lukken. Overigens is dit niet uitsluitend een Utrechts probleem. Ook Maastrichtse kamerverhuurbureaus blijken naar verluidt niet spik en span. *Sjiek en Sjoen? Samen Doen!* Ja, maar niet als het om studentenkamers gaat.

Zuigwormen

Ze vallen steeds vaker in de bus: e-mails met *breaking news* in de kop. Daaronder:

de schrikbarende waarheid die u moet weten. En daar weer onder, althans in de laatste e-mail, een tekst waarin ene Roos aan het woord komt. Ze heeft gewerkt in een laboratorium en kwam daar bij toeval achter een af-grij-se-lijk-e waarheid. Apothekers zouden hebben ontdekt dat “acht van de tien dodelijke ziektes worden veroorzaakt door parasieten”. Sluipmoordenaars heten ze in het persbericht. Het bedrijf heeft Roos geld geboden, zegt ze, om haar mond te houden. Maar dat doet ze dus niet (helaas). Waar gaat dit over, denkt u (als u nog niet bent afgehaakt)? Roos wil ons waarschuwen voor spoelwormen, lintwormen en zuigwormen. Hartstikke gevaarlijk. Onderin het bericht verschijnt uiteindelijk de clou: een potje met pillen waarmee u de wormen kunt bestrijden. Met deze kul zal ongetwijfeld iets te verdienen zijn, maar alsjeblieft: stuur deze berichten niet naar een wetenschapsjournalist.

Quick scan

“Ik heb mijn hele PhD-onderzoek in het Verenigd Koninkrijk gedaan. Moet ik dan toch die *quick scan* doen?”, klinkt het in vloeiend Engels tijdens de faculteitsraad van Arts and Social Sciences. Op de agenda

staat de uitvoering van het nieuwe taalbeleid van de UM: ieder staflid moet aantonen dat zijn kennis van Engels en - indien nodig - Nederlands op peil is. Ja, luidt het antwoord vanuit het faculteitsbestuur, iedereen die geen diploma kan overleggen en die geen native speaker is, moet eraan geloven. De *quick scan* kost een half uur en is deels mondeling, deels via de computer en wordt uitgevoerd door het Talencentrum. Zo'n actie is toch een beetje belachelijk in een faculteit waar Engels al jaren de boven-

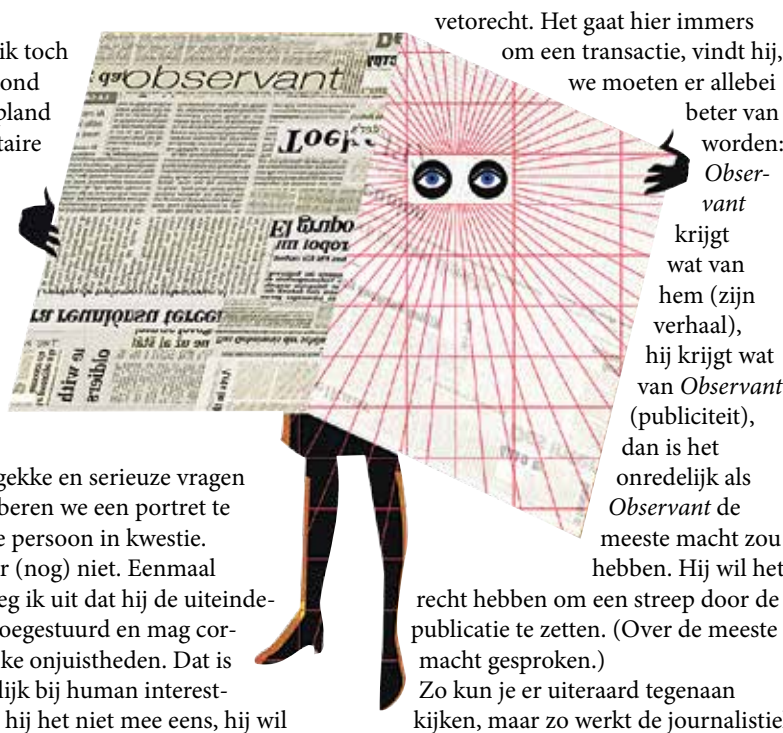
toon voert. Gegrinnik alom. “Als we daar maar voor slagen”, bibbert een raadslid dat zich afvraagt of ze misschien ook nog een Nederlandse test moet afleggen. “I do some grading in Dutch.” Niemand die het weet. Decaan Sophie Vanhoonacker heeft alle vertrouwen in de talenkennis van haar medewerkers, maar wijst erop dat gezien het huidige politiek klimaat, het goed is dat de UM het voortouw neemt en laat zien dat ze de talenkennis van haar staf en studenten serieus neemt.

Vetorecht? Nee, dan maar geen interview

Na meer dan dertig jaar in de journalistiek denk je dat je alles wel een keer hebt gezien. Mensen die open en bloot over zichzelf vertellen, bestuurders die met tegenzin, maar desalniettemin eerlijk, over een voor hen ongunstig voorval praten, of bestuurders die er juist omheen draaien en met halve waarheden komen, stafleden die boos worden als je een kritische vraag stelt, medewerkers en studenten die je wijzen op een onrecht, voorzitters van studentenverenigingen die ruim in hun vel zitten en de pers ongedwongen te woord staan, mensen die slechte ervaringen hebben met de pers en daardoor uiterst argwanend

zijn, enzovoort. Deze week werd ik toch nog verrast. Er stond een interview gepland met een universitaire ambtenaar voor onze *human interest*-serie op pagina 12: *Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder*.

Het format is even simpel als effectief: via een reeks van leuke, gekke en serieuze vragen en stellingen proberen we een portret te schilderen van de persoon in kwestie. We kenden elkaar (nog) niet. Eenmaal samen aan tafel leg ik uit dat hij de uiteindelijke tekst krijgt toegestuurd en mag corrigeren op feitelijke onjuistheden. Dat is te doen gebruikelijk bij *human interest*-verhalen. Daar is hij het niet mee eens, hij wil

vetorecht. Het gaat hier immers om een transactie, vindt hij, we moeten er allebei beter van worden: *Observant* krijgt wat van hem (zijn verhaal), hij krijgt wat van *Observant* (publiciteit), dan is het onredelijk als *Observant* de meeste macht zou hebben. Hij wil het recht hebben om een streep door de publicatie te zetten. (Over de meeste macht gesproken.) Zo kun je er uiteraard tegenaan kijken, maar zo werkt de journalistiek

niet. Het is niet: voor wat, hoort wat. Juist niet. We zijn geen bedrijfsblad, dit is een universiteit. De lezer moet ervan uit kunnen gaan dat er geen handjeklap heeft plaatsgevonden: dat we niet een positief verhaal over Piet en Marie schrijven, of juist een heel kritisch stuk over hun tegenstander, omdat het ons dan – ik noem maar wat – extra subsidie oplevert. Wij interviewen iemand, plegen indien nodig wederhoor, en schrijven op basis daarvan, rekening houdend met de context waarin uitspraken worden gedaan, een artikel. Wij zijn er niet op uit om iemands imago op te poetsen of te schaden, we zijn er om een waarheidsgetrouw verhaal te schrijven. Ik stond na tien minuten weer op de stoep. Een vetorecht krijgt niemand. Dan maar geen interview.

Riki Janssen

Iedere week schrijft de hoofdredacteur over het leven op de redactie

Duurzaam inzetbaar

De decaan hield ons keurig maar bezorgd op de hoogte van de achterstand van de rechtenfaculteit. Van alle faculteiten waren wij immers het traagst met het invullen van de duurzame inzetbaarheidsmonitor. Misschien komt dat omdat we juristen zijn. Een beetje jurist weet namelijk nog wat er gebeurde eind jaren dertig van de vorige eeuw. Een ijverige ambtenaar had bedacht dat het misschien wel eens van pas kon komen de politieke voorkeur van gedetineerden te registreren. Niet dat het ergens voor nodig was, maar je kon nooit weten. Toen de nazi's het land waren binnengevallen in mei 1940 troffen zij die administratie nog intact aan. Meteen werden de gevangenen bezocht en alle communisten vermoord.

Met privégegevens moet je dus heel, heel voorzichtig zijn. Gelukkig werd bij deze duurzame inzetbaarheidsmonitor anonimiteit wel drie keer gegarandeerd, dus besloot ik de monitor maar in te vullen, al was het maar om de decaan een pleziertje te doen. Dat verliep als volgt:

Vraag 1: Op welke faculteit werkt u? Geen grote problemen mee. De rechtenfaculteit.

Vraag 2: Bent u een man of een vrouw? Is dat nodig, vraag je je af? Maar goed, ik heb de vraag naar eer en geweten beantwoord.

Vraag 3: Welke functie heeft u? UHD, maar daar zijn er maar een paar van op onze faculteit. Die monitor begint een beetje creepy te worden.

Vraag 4: In welk jaar kreeg u uw aanstelling? Wààt, anonimiteit? Ik kreeg de aanstelling in 2005 en daar is er maar één van en dat ben ik.

Vraag 5: Bent u Fokke Fernhout? Bingo, u gaat door naar de volgende ronde.

Die laatste vraag werd nog net niet gesteld, maar wel werd gevraagd hoe mijn privé-situatie was. Ik kon kiezen uit wel tien varianten, maar als ik het nog op een andere manier met iemand deed, dan mocht ik dat – heel liberaal – ook invullen.

Dat was het dan. Ik wens de heren en dames heel veel succes met hun monitor. Ik ben genoeg jurist om te weten dat dat “duurzaam inzetbaar” niet op de respondenten slaat, maar op de monitor zelf. Die gegevens blijven nog decennia beschikbaar, 100 procent herleidbaar tot de respondent, en zijn duurzaam inzetbaar als het zo uitkomt. Mij niet gezien.

*Fokke Fernhout,
universitair hoofddocent rechtenfaculteit*

Deze column is geschreven op persoonlijke titel

Uitslag Nationale Studenten Enquête 2018

Maastrichtse studenten iets minder positief over studie

Maastrichtse studenten zijn iets minder positief over hun opleidingen dan vorig jaar. Dat blijkt uit de Nationale Studenten Enquête (NSE) die begin dit jaar is gehouden. Ondanks de daling scoort de UM nog steeds boven het landelijk gemiddelde.

Zo'n 45 procent van de UM-studenten vulde de enquête in. Waar in 2017 de meeste Maastrichtse opleidingen en de UM als geheel in de lift zaten, is er nu een lichte terugval, aldus het Centrum Hoger Onderwijs Informatie (CHOI) dat de uitkomsten van de NSE analyseerde. De daling is wat de bachelors betreft (zeventien zijn er onderzocht) universiteitsbreed. Ze krijgen vooral kritiek op de toetsing en de wetenschappelijke vorming. Daarentegen is er lof voor het vaardigheidsonderwijs, de faciliteiten en de voorbereiding op de arbeidsmarkt. Opvallend is de sterke daling van rechten, al blijft de faculteit nog boven het landelijke gemiddelde. De juristen klagen over het aantal studieplekken, begeleiding, docenten en de 'studeerbaarheid'. Psychologie en neurowetenschappen zit nu, na een paar goede jaren, onder het niveau van 2014. Belangrijkste oorzaak blijkt de toetsing. Ook het studentenoordeel voor de masterstudies (22 in totaal) is ongunstiger dan vorig jaar,

Foto: Observant

maar hier is het beeld wisselend. In tegenstelling tot bij de bachelors, doen zowel rechten als psychologie en neurowetenschappen het juist beter dan in 2017. De juristen krijgen onder andere veel waardering voor wetenschappelijke vorming, terwijl de psychologen lof krijgen voor onder meer de docenten, begeleiding

en faciliteiten. De faculteit Science and Engineering die hoge ogen gooit bij de bachelors, niet in de laatste plaats vanwege de University Colleges (Maastricht, Venlo en het Science Program), doet het bij de masters niet goed en belandt onder het landelijk gemiddelde. De oordelen over de FSE-masters (denk aan Artificial Intelligence, Biobased Materials, Biomedical Sciences) fluctueren sterk: in 2016 ver onder het landelijk gemiddelde, in 2017 er ruim boven, nu weer eronder. Dit jaar zijn de oordelen over toetsing, docenten, wetenschappelijke vorming en faciliteiten gedaald. De voorbereiding op de arbeidsmarkt doet het juist goed.

De faculteit Health Medicine and Life sciences zit bij de masters net onder het landelijk gemiddelde en doet het, in vergelijking met zusteropleidingen in de rest van het land, minder als het gaat om inhoud, toetsing, docenten, wetenschappelijke vorming, begeleiding en studeerbaarheid.

De resultaten van de NSE vormen mede de basis voor de *Keuzegids Masters* en *Keuzegids Bachelors*. De laatste verschijnt half november.

Riki Janssen

UM Studenten Monitor

Respons erg laag: 7,3 procent

Meer studieplekken op de faculteiten, betere informatievoorziening en betere catering. Daar zou de Universiteit Maastricht aan moeten werken, zo blijkt uit de jaarlijkse studentenmonitor. Over UM Sport en het programma van Studium Generale zijn studenten wel content.

Sinds 2001 stuurt de UM elk jaar rond mei een enquête naar alle studenten om hun wensen en tevredenheid te peilen. De respons is meestal erg laag: in totaal vulden dit jaar slechts 1258 (7,3 procent) studenten de vragenlijst in, vorig jaar was dit 9,3 procent. Of er op basis van zo'n minimale steekproef conclusies mogen worden getrokken, is een kwestie voor statistici, maar met dat voorbehoud lijken studenten over het algemeen tevreden over de dienstverlening en faciliteiten van de UM, vooral bij de FPN (89,2 procent). Ook de andere faculteiten scoren boven de 80 procent. Op het gebied van informatievoorziening is 74 procent tevreden, maar er is ruimte voor verbetering. Een FHML-student in het vrije tekstgedeelte van de enquête: “Er kan wat meer inhoudelijke informatie gegeven worden betreft de vakken. Tevens is de site voor het bekijken van masters vrij onoverzichtelijk.” Het gebrek aan studieplekken in de universiteitsbibliotheek komt veelvuldig aan bod, maar er is ook kritiek op de studieplaatsen op de faculteiten (maar 59 procent is hierover tevreden). Er zijn bij Fasos bijvoorbeeld “te weinig plekken voor de hoeveelheid studenten” en “niet genoeg stopcontacten”. Slechts 58 procent van de studenten is blij met de cateringvoorzieningen. “Te duur” voert op alle faculteiten de boventoon. Daarnaast is er vraag naar meer vegetarische of veganistische opties.

Over het “fantastische programma” van Studium Generale (83,9 procent), en het nieuwe sportcentrum (90 procent) zijn studenten over

Het gebrek aan studieplekken blijft studenten een doorn in het oog Foto: Observant

het algemeen wél erg te spreken. “Wat een prachtig sportcentrum! Sinds de verbouwing een uitermate goede verbetering. Goede douches en kleedruimtes, mooie studieruimtes, leuk cafeetje, mooie zalen en vooral heel veel

sportaanbod voor een schappelijke prijs!”, aldus een FHML-student.

Yuri Meesen

Depressed because of clogged veins

Imagine you, a researcher, are given a bag of money, unlimited time and personnel. What research would you do? Thomas van Sloten would like to test a pill that would improve the tiniest veins in the brains of older patients. There is just one problem: that pill doesn't exist yet.

Van Sloten has just returned from a year in Paris. He carried out research at the Inserm institute into the stiffening of the veins. That is to say, large arteries. Funded by Veni money he is now taking a closer look at the tiniest blood vessels, especially in elderly patients suffering from depression. Because it appears that when the tiny blood vessels no longer function properly, this could promote feelings of depression.

Van Sloten, a physician training to be an internist, is doing epidemiologic research, works with large databases and tries to create statistic links. "This type of study has its limitations, setting up a study with patients would be preferable, but there is no medicine to repair the tiny blood vessels in the brain."

Someone who is depressed can also take antidepressant medication, but they don't work as well for the elderly, says Van Sloten

antidepressant medication, but they don't work as well for the elderly, says Van Sloten. "And if they do work, the risk of a relapse is great. Greater than in other age groups."

Back to the tiny blood vessels. They take care of more than we thought, says the resident. They ensure that the brain cells receive sufficient blood and oxygen, transport waste matter, and keep the 'blood-brain barrier' intact, so that the brain remains free of substances that don't belong there.

How do you know when the circulation is impeded? "You can see that by using a test on the veins in the eyes, which are a good reflection of the veins in the brain. Using a camera you can see if they are too thick or too thin, and with the aid of a flashlight you can check whether they contract properly. The light causes the blood vessels to widen. If they are not working properly, especially in the areas where emotions are processed, then a depression may be lurking."

Van Sloten would prefer to develop and test medication on approximately five hundred 70-year-olds or older suffering from depression and with poorly functioning blood vessels. He would give half of them a pill that might improve the veins; the other half would receive nothing. In the years that follow, it would appear whether the depression disappears or not. "If it does, the discovery of such a pill would be Nobel Prize-worthy, I think. Because this is not just connected to depression but could also be linked with dementia and strokes."

He is the first, though, to acknowledge that depression often has multiple causes, apart from just bodily complications. "Loneliness, illness, fear of death all have an influence on one's spiritual health, but there is probably also a group for whom failing veins play a major role."

Maurice Timmermans

There are tablets against high blood pressure that improve circulation in the larger veins, says Van Sloten. And as all the veins are connected, this could also improve the functioning of the tiny veins. But that is an indirect effect, which we know little about. Someone who is depressed can also take

 Nederlandse versie op www.observantonline.nl

Thomas van Sloten Photo: Joey Roberts

Why do our healers need to be healed?

A recent survey of young physicians in the Netherlands reported that one in five (19%) participants self-reported symptoms of burnout, according to De Jonge Specialist, an association of young physicians. Compared to the U.S., where I trained and worked as a physician, the rates are similar, despite differing medical education systems and financing, and other labor laws. This seems revealing of a universal culture of medicine.

During my first training year in Internal Medicine, while finishing a 30-hour hospital shift ending on New Year's Day, I sunk into that rock-bottom feeling of exhausting the little energy I had left to stabilize two of my patients who experienced medical emergencies simultaneously, with the support of two senior residents. Already sleep-deprived and hungry, I stressfully made it through that morning, then coordinated specialist consultations and other care plans for a co-resident to follow up during the day. Then I headed home, beginning my new year with tears and a sense of utter depletion.

Such occupational exposure of physicians to high-stress circumstances is inevitable: when forced to pull on every last bit of mental and physical reserve, repeatedly doing this in a sometimes dysfunctional system, burnout is a natural consequence. Unfortunately, physicians are also at higher risk, compared to the general population, of mental health and substance use disorders, suicidal thoughts and behaviors.

While there are differences between working conditions for residents in the U.S. and the Netherlands, there are aspects of medical training culture that appear similar, based on the recent report and U.S. reports. Resident duty hours easily exceed those allowed by labor laws, including additional unofficial hours worked; personal and family needs are expected to be secondary to medical training; and a false culture of strength is propagated, leading individual residents to suffer in silence.

Consequently, it is no surprise that burnout rates are comparable between Dutch and American systems. Physicians at any stage of their career have not traditionally been considered a vulnerable population. However, their uniquely increased risk for burnout and mental health disorders calls for rethinking how we can best heal our healers.

*Tiffany I. Leung,
Assistant Professor at FHML*

This column reflects the personal views of the author

Results of the National Student Survey 2018 Maastricht students slightly less positive about their studies

Maastricht students are a little less positive about their study programmes than last years. This is one of the outcomes of the Dutch National Student Survey, held at the beginning of this year. Despite the drop, the UM still scores above the national average.

Approximately 45 per cent of UM students completed the survey. Where in 2017 most Maastricht programmes and the UM as a whole were on the way up, there has now been a slight relapse, according to the Centre for Higher Education Information (Centrum Hoger Onderwijs Informatie, CHOI), which analysed the results of the survey. In the case of the bachelor's programmes (of which seventeen were investigated), the drop manifested itself across the university. The criticism concentrated in particular on testing and academic education. On the other hand, there was praise for skills training, the facilities, and the preparation for the labour market. A remarkable thing was the

decline of the law faculty, although the faculty still remains above the national average. The law students complained about the number of study spaces, supervision, lecturers and feasibility of the study load. Psychology and Neurosciences, after a few good years, have now dropped below the 2014 level. The main reason appears to be their testing.

The students' assessment of the master's programmes (a total of 22) is less favourable than last year, but the picture here varies. Unlike the bachelor's programmes, Law as well as Psychology and Neurosciences have done better than in 2017. The law faculty receives much praise for academic education, while Psychology gets acclaim for its lecturers, supervision and facilities. The Faculty of Science and Engineering, which is doing very well among the bachelor's programmes, partly because of the University Colleges (Maastricht, Venlo and the Science Program), is not doing so well with the master's and has ended up below the national average.

Assessment of the FSE master's programmes (such as Artificial Intelligence, Biobased Materials, Biomedical Sciences) fluctuates strongly: in 2016 they were far below the national average, in 2017 they were way above, and now they have dropped below it again. This year the views on testing, lecturers, academic education and facilities have been less positive. Preparation for the labour market, on the other hand, was good.

The Faculty of Health Medicine and Life Sciences is now just below the national average with its master's programmes, and compared to sister institutes elsewhere in the country, it does less well when it comes to content, testing, lecturers, academic education, supervision, and feasibility of the study load.

The results of the NSE partly form the basis for the *Keuzegids Masters* and *Keuzegids Bachelors*. The latter will be published by mid-November.

Riki Janssen

The lack of study spaces at the university library is mentioned frequently Photo: Observant

UM Student Monitor 2017-2018 Only 7.3 per cent response rate

More study spaces at the faculties, better information systems and better catering. That is what Maastricht University needs to work on, according to the annual student monitor. On the other hand, students are satisfied with UM Sports and the Studium Generale programme.

Every year since 2001, around May, the UM sends a survey to students in order to determine their wishes and the level of satisfaction. The response rate is usually very low: this year a total of 1,258 (7.3 per cent) students completed the questionnaire, against 9.3 per cent last year. Whether conclusions can be drawn on the basis of such a small sample, is for statisticians to decide, but with that reservation it appears

that students are generally satisfied with the UM's services and facilities, especially at FPN (89.2 per cent). The other faculties score above 80 per cent.

As far as the provision of information is concerned, 74 per cent is satisfied, but there is room for improvement. An FHML student put in the free text section of the questionnaire: "More content-specific information on the subjects could be provided. In addition, the site providing information on master's programmes is pretty poorly organised."

The lack of study spaces at the university library is mentioned frequently, but there is also criticism concerning study spaces at the faculties (59 per cent is satisfied with this). At FASoS, for example, there are "too few spaces for the

number of students" and "not enough sockets". A mere 58 per cent of students is happy with the catering facilities. "Too expensive" is the dominant tone at all faculties. In addition, there is a need for more vegetarian or vegan options.

About Studium Generale's "fantastic programme" (83.9 per cent), and the new sports centre (90 per cent) students are in general very positive. "Such a beautiful sports centre! An excellent improvement after the renovations. Good showers and changing rooms, beautiful studies spaces, nice café, great halls and especially the extensive range of sports offered for a reasonable price!" said one FHML student.

Yuri Meesen

(Wo)man at work: stocker, cashier and restaurant employee at HEMA

Photo: Loraine Bodewes

Lara Gil Jung (23, master's student of Forensics, Criminology and Law) works on average 16 hours per week, earning 9.63 euro per hour (double on Sunday) plus 8 percent holiday bonus

Don't put a coat hanger in your mouth

MDK-D03-551, the side of the box says: clothing (M), women's (D) stockings (K), rack D03, fifth row, fifth column, first slot. Lara Gil Jung removes the stockings from the box one by one and puts them in the right place. All the products she takes from the stacked boxes have their own codes corresponding to specific places in the shop. The remaining products are scanned and brought to the coded racks in the stockroom. "This way, we know exactly how many products we still have in stock."

It's Monday morning, 9 AM. The city centre is almost deserted, but Gil Jung has already been at work for two hours. At retail shop HEMA, she stocks products, works on the till, and can even be found in the restaurant part of the shop sometimes – "We're short on staff there". Additionally, her colleagues often turn to her for help with customers who speak foreign languages. There's always a good chance Gil Jung will be able to understand them: she's German-Portuguese and fluent in German, Portuguese, Dutch and English. She even

speaks some Spanish. "It's usually Germans asking to use the bathroom, haha. I was also asked to make signs in several languages for the restaurant part of the shop, to inform customers where to return their trays etc." "This morning, the shop was full of carts loaded with ten boxes each. You cut them open and start unpacking." Today she started with the underwear section. "Socks are my favourite. They don't take as long because they come in packs of three or four; underwear has to be hung up one by one." How long does it take for someone to get the hang of the job? "Three days", European Law student Emma Gerards cuts in. Today is her third day. "The hardest part of the job is continuing to be friendly to difficult customers. Sometimes I have to say the same thing five times, take them to the right aisle, open various packs of socks for them to try on, and they eventually leave without buying anything. Some customers argue with us about what's included in the discount breakfast. People can be so greedy. In such situations it's difficult to tell them

"have a nice day", but I always do so anyway. And there are very nice customers, too. The other day a Belgian lady gave me a sixty-cent tip when I was working as a cashier because she liked my Belgian-Dutch accent so much. I lived in Belgium for a while." "The work usually isn't very exciting, but that's one of the things I love about it. It's relaxing to not think about my studies for a few hours. I've been working here for 3.5 years now." That said, exciting things do happen from time to time. "Last year there was a small child who'd put a coat hanger in their mouth. It'd got hopelessly stuck – the kid was panicking and screaming. A colleague called the emergency number, but the coat hanger got out before the emergency services arrived. The kid's mother was a doctor, but she was frozen in shock." In Germany, Gil Jung worked in food service. She worked the same number of hours and earned about twelve euros per hour including tips, despite being much younger then. Even so, she wouldn't want it anymore. "A day of working behind the bar or waiting tables

completely wears you out. I prefer to study between eight and two o'clock in the evening, which is impossible with a job in food service. When I work between 7 and 10 in the morning, I'm wide awake afterwards." The flexibility of the job is another reason why working at HEMA is perfect for students. It's almost always possible to get time off; there's usually someone willing to cover your shift for you. Last year I even got a day off with just three days' notice. On Wednesday, someone asked me to go to a gala with them on Saturday, but I couldn't go because I had to work on Sunday. So my date sent HEMA a cake saying 'Dear boss, can Lara go to the gala with me?'"

Yuri Meesen

This is a series about student jobs;
Do you also have a special or funny student job?
Please let us know:
wendy.degens@maastrichtuniversity.nl

 Nederlandse versie op
www.observantonline.nl

FSE faculty to be split

The department of Data Science and Knowledge Engineering (DKE) will remain part of the Faculty of Science and Engineering (FSE), but the ICIS institute and the School of Governance will be incorporated in the School of Business and Economics. That is, if the tentative talks go down well. And the three Colleges? Their future place is uncertain.

Illustration: Simone Golob

Splitting up the faculty - formerly Humanities & Sciences - is an interim step towards a large science faculty. Data Science and Knowledge Engineering, as well as a few institutes and education programmes, will fit in seamlessly, but other sections have little to do with science. Setting up a new faculty for these units was another scenario, says dean Thomas Cleij. "But such a minute faculty didn't seem to us to be a sustainable solution." At the same time, the UM has always had a 'hotchpotch' faculty - once called General Sciences - in which a variety of units were able to go their own way to a certain degree.

Bart Verspagen, director of UNU/Merit, including the School of Governance, would

gladly have signed up for that, he says. Verspagen, who originates from the Tongersestraat, say that there are quite a few uncertainties attached to the integration with SBE. "Firstly there are differences in research culture. We focus on social relevance, while SBE concentrates on publishing in top journals."

The master's programmes also have their own signature, says Verspagen. "The UNU/Merit programme is about public policy, SBE's is mainly about business. Is it possible to integrate them? And what are the consequences for the faculty's Triple Crown mark of quality? Will it be endangered because of this, and should we then adapt? According to SBE, it is not so bad, but we will see, talks still have to

commence. I do feel that SBE as a faculty is the obvious choice."

The master's programme is also a point of concern for the ICIS institute (International Centre for Integrated assessment and Sustainable development). "Things are going very well with fifty enrolments per year," says director Ron Cörvers. "We would prefer not to change that. The same applies to our research programme, for which we have managed to acquire a considerable number of projects. Anyway, if feelings are mutual, then we look forward to the integration with confidence."

Mutual feelings; according to Cörvers that means that the theme of sustainability will end up more clearly in the spotlights. "As far as I'm

concerned, this is an opportunity to create a hub or centre of expertise, which researchers from other faculties can join. At the moment, we have that somewhat hidden away."

Finding a place for the three Colleges - UCM, Venlo and Science Program - is more complicated, says Cleij: "We need more time, because the Colleges have the same registration, sharing a so-called Croho code, and the process involves several other faculties." However, the place for the Science Program seems clear. "I would be surprised if it did *not* remain with the Faculty of Science and Engineering."

Maurice Timmermans

More and more international students leave after graduation

Once they have received their diploma, many foreign students leave the Netherlands. But even then thousands remain here.

The message that internationalisation organisation Nuffic is spreading this week is a double one. The good news is: there is an increase in the number of foreign graduates in the Netherlands and that is good for the economy. The bad news is: the number of those who leave quickly after graduation is increasing.

Of all 'international students' who graduated in

the 2006/2007 academic year, 2,500 still lived in the Netherlands five years later. This number has increased to approximately 3,500 graduates from the 2012/2013 batch.

Nuffic was pleased to conclude that in absolute numbers, more 'international talent' remains in the Netherlands. But that is not the whole story. Those who remain form an increasingly smaller part of all international graduates.

In particular science graduates often stay in the Netherlands after completing their studies: 41 per cent of academics and 26 per cent of those

from universities of applied sciences. The international students from TU Eindhoven stand out: more than half feel at home here.

Graduates in Education, Health Care and Nature often find jobs here too, because there are shortages in those fields. Many graduates from art academies also pursue their careers here.

Nuffic suspects that the stay rate will rise again, as the economy is improving. Five years ago, the Netherlands was still suffering from the after-effects of the economic crisis that hit the world in 2008, making it less easy for international

graduates to find jobs. That has changed.

Nuffic doesn't just look at foreign students, but at international students. The latter group also includes Dutch students who grew up abroad.

The influx of foreign students is a sensitive issue. Critics reckon that universities and universities of applied sciences undermine the quality of education by increasingly offering education programmes in English. The educational institutes, on the other hand, state that the quality of education improves with an international classroom.

HOP

World-famous sociologist Frank Furedi holds Studium Generale lecture

“In the past 25 years, a lot of voters have turned into morons, apparently”

A former left-wing sociologist, who, in his latest book, defends populism in Hungary and Poland. The auditorium at the Minderbroedersberg was packed on Tuesday evening when Frank Furedi (1947, Hungary) gave his lecture ‘Taking democracy seriously: a defence of populism’, organised by Studium Generale.

Populism has become “the fascism of the 21st century,” but Furedi suggests that we take a reality check. “A few days ago the populists did very well in Estonia, but before that also in Sweden, England, everywhere. Is it possible that all these 40 million people voted the wrong way? Is it plausible that all those people suddenly acquired these fascistic, racist sentiments? Or is something else going on?”

It’s all in his latest book *Populism and the European Culture Wars*. A book that he didn’t want to write at all, Furedi explains on his website. He was researching a longer-term project on the fear of freedom through history. “But then Brexit happened. A culture war against populism exploded in Europe.” A war in which populism became a dirty word, Furedi says, strolling in front of a full hall. Sometimes it is justified to call it a dirty word. “Some populists try to promote fear of immigrants, of Islam, but what we fail to recognise here is that

established politicians in fact do the same thing. Take a look at the language in which populists are denounced. In Italian newspaper articles it says: Salvini is ‘just like Hitler’. The present situation in Hungary or Poland is ‘just like the 1930’s in Germany’”

Nationalism

The voters are also supposed to be unable to see right from wrong, says Furedi, who recalls the term ‘deplorables’ used by Hillary Clinton. “In Europe, when leaders lose a referendum, they say: the issue is too complex. In other words: ordinary people in the streets, who can barely tie their shoelaces, are too stupid to understand. In the past 25 years, these voters apparently have turned into morons, and cannot be trusted anymore.”

Who is Frank Furedi?

After the failed revolt against communism in 1956, his parents fled Hungary and set course for Canada, where Furedi (1947) studied Political Science at McGill University. At the time, he was renowned for being contrary and controversial, was a member of the radical student movement and later on - during his PhD research in London - founder of the Revolutionary Communist Party. Over the years, his left-wing ideas became overshadowed by right-wing conservative convictions, as we can see from his critical attitude towards the environmental movement, his plea for re-evaluation of power and - in recent years - populism's right to exist. As a professor of Sociology at the University of Kent, Furedi has accumulated many followers who follow him closely. Furedi is not just a prolific writer but also figures prominently in the media. Well-known works include: *Culture of Fear* (1997), *Paranoid Parenting* (2001), *Therapy Culture* (2003), *Politics of Fear* (2005) and *Populism and the European Culture Wars* (2017).

Frank Furedi in a packed auditorium Photo: Loraine Bodewes

The denouncing of citizens says it all about the undemocratic spirit of Brussels, Furedi argues. "Instead of taking them seriously, it is much easier to dismiss them, to call them racists, because then we don't have to hold a debate. After all, we are way above the racists, way above any prejudice. So it is easier to talk to people like us and to flatter ourselves."

One of the unfortunate things that has occurred, Furedi continues, is that "there is a political world out there that is unable and unwilling to engage with the problems of everyday life. Many people don't feel part of the national conversation, don't feel heard. Their way of life and values such as their sense of nationhood is being condemned. Nationalism is seen as the first step towards Nazism. We forget that nationalism, which arose during the French Revolution, was a way for the people to feel agents of their own destiny. Now, national sovereignty is something only a populist could believe in."

Kavanaugh

The EU elite tries, on the basis of its own values, to remodel the rest of the world to its own image. "It has become extremely illiberal and intolerant. Also it holds, for example, a double standard about diversity. Recently, the EU attacked Hungary, because it doesn't share European values. Orbán replied that if there is one historic characteristic about these values, then it is that they are pluralistic: Christian, conservative, liberal, fascist, et cetera. But the EU decides for every country what the European values are. That is contradictory to the tradition of the Renaissance, Enlightenment, with their emphasis on equality and disagreeing."

Democracy depends on taking discussion and debate seriously, Furedi concludes. "Don't worry too much if people vote the 'wrong' way. And don't blame democracy, but yourself. It's

always better to look at your own weaknesses and failures than to blame others."

In the Q&A session lots of questions pop up. Critical ones: What about the populists in Poland who changed the rule of law in a fundamental way ("that has been going on in the US for hundreds of years, look at Trump and Kavanaugh now"). Advisory ones: How to prevent Italy from adopting fascism again ("listen to the Italians, they are not fascists"). And clarifying ones: What is actually his definition of populism? "I don't like the word at all. I only use it because others do. What I am defending is what I call 'the populist moment'. The moment when people are beginning to call into question the legitimacy and the authority of the political leaders, when people are asking to be taken seriously."

Maurice Timmermans

Een ergotherapeute die zich over het integratietraject van vluchtelingen in Nederland buigt. Welke boodschap krijgen ze mee, hoe moeten ze hier leven? Nadine Blankvoort, buitenpromovendus aan de Universiteit Maastricht, won onlangs de PhD Pitch Night en mag morgen, 12 oktober, een TEDx lezing houden. In exact zes minuten.

Haar Nederlandse vader vertrok in de jaren zeventig naar Canada waar hij een boerderij begon. "Hij wilde iets nieuws", zegt Nadine Blankvoort (30). Moeder ging mee, met de gedachte 'ik zie 't wel'. Het pakte goed uit, het koppel is er nooit meer weggegaan. Twee dochters werden er geboren. De jongste, Nadine Blankvoort, studeerde ergotherapie aan de universiteit van Manitoba in Canada en kwam op haar 24^e naar Maastricht om er een master Global Health te volgen. Nu promoveert ze hier.

Aan de andere kant van de telefoon klinkt er vloeiend Nederlands. "De eerste jaren werden mijn zus en ik in het Nederlands opgevoed, maar dat werd gaandeweg minder. Dan vroegen mijn ouders nog weleens iets in het Nederlands, maar antwoordden wij in het Engels. Ik heb de Nederlandse taal dus echt opnieuw moeten leren. Inmiddels woon ik alweer zes jaar hier en geef ik les aan de hogeschool."

Goed begrip van de Nederlandse taal is onontbeerlijk voor haar promotieonderzoek. Ze bestudeert namelijk het inburgeringstraject voor vluchtelingen in Nederland, specifiek de manier waarop integratie is omschreven in lesboeken, toetsen, websites, folders en pamfletten. "Ik wil weten welke ideeën achter die programma's schuilen. Welke 'geheime' boodschappen krijgen vluchtelingen over wat ze moeten doen en hoe ze moeten leven? Hoe moeten ze laten zien dat ze geïntegreerd zijn? En wat zegt dat over wat wij in onze samen-

Promovenda bereidt zich voor op de TEDx

“Vooral niet heen en weer lopen op het podium!”

Foto: archief Nadine Blankvoort

ving waarderen."

Wat haar inmiddels – ze is nog geen jaar bezig – al is opgevallen: "Sommige dingen staan er heel expliciet, over dat je dit en dat moet aanvragen, en zus en zo moet betalen, maar altijd

ontbreekt er een definitie van wat integratie is. Ja, je moet een goede Nederlander zijn die zelf zijn boodschappen doet en niet te veel van de overheid moet vragen. Maar verder? Soms is het ook ronduit schokkend wat je tegenkomt.

Ik had via bol.com een studieboek besteld, *Basisexamen Inburgering* 'voorbereiding op de taaltoets'. Stond me daarin een foto van een zwart kindje met de tekst 'ik ben geboren in Afrika'. Alsof je als zwart kindje geen Nederlander bent of kunt zijn!"

Behalve de inburgeringsprogramma's van de overheid, wil Blankvoort ook verschillende initiatieven van burgers onder de loep nemen. "Welk discours gebruiken zij in hun folders of op hun website? Is dat anders dan dat van de overheid?" Van vluchtelingen zelf wil ze weten hoe die teksten, beelden en boodschappen van invloed zijn op hun dagelijkse leven.

Blankvoort weet hoe het is om een vreemde te zijn in Nederland. "Ik was natuurlijk geen vluchteling toen ik naar Nederland kwam. Ik ben half Canadees, half Nederlands, heb een Nederlands paspoort, familie om me heen, kwam hier om te studeren, maar ik liep net als zij ook tegen de taal aan, tegen de regels, de directheid van Nederlanders. Ik moest een Burgerservicenummer aanvragen, dat duurde weken. Zonder BSN kon ik geen bankrekening openen en zonder een rekening kon ik geen huurwoning krijgen, et cetera. Ik zat in een vicieuze cirkel."

Ze was van plan om na de master terug te gaan naar Canada, maar ze bleef. Inmiddels werkt ze als docent ergotherapie aan de Hogeschool van Amsterdam. Ook is ze er coördinator internationalisering en heeft ze de minor Global Health onder haar hoede.

Over het beroep ergotherapeut: dat is paramedisch, net als logopedie en fysiotherapie. Waar is de link met inburgeringsprogramma's? "Ik bevind me aan de sociale kant van het vak. Daar is het ook ooit mee begonnen in de Verenigde Staten. Ergotherapeuten werden betrokken bij de ontplooiing van immigranten; hoe konden ze hen helpen in hun participatie? Vooral de focus op dagelijkse activiteiten is typisch voor ons beroep. Ergotherapeuten in ziekenhuizen en revalidatiecentra helpen mensen hun dagelijkse dingen uit te voeren, ook als dat moeilijk gaat door mentale of fysieke problemen. En eigenlijk doe ik hetzelfde in mijn promotieonderzoek; ik kijk naar de invloed van al die documentatie over integratie op het dagelijks functioneren van vluchtelingen. De mens staat centraal en dat is het mooie van mijn vak."

Vanwege "haar aansprekende presentatiestijl en het intrigerende onderwerp", aldus de jury van de eerste PhD Pitch Night afgelopen september, ging Blankvoort er met de eerste prijs vandoor. Ze mag het podium beklimmen van de TEDx Maastricht op 12 oktober. "Spannend is het zeker, maar ik heb veel gehad aan mijn coach van de TEDx." Wat ze niet moet vergeten op het podium: "Stil blijven staan, niet heen en weer lopen!"

Wendy Degens

UB 24 uur open

Een universiteitsbibliotheek die 24 uur per dag open is: absurd, vindt Erik Lamkin, receptionist bij de rechtenfaculteit. "Onze maatschappij wordt steeds meer naar Amerikaans model ingericht." Daarbij noemt hij het arrogant om niet eens de buurtbewoners te raadplegen.

Een 24-uurs openstelling van de universiteitsbibliotheek! Wat is de Universiteit Maastricht nu eigenlijk van plan? Het faciliteren van haar studenten is een plicht en verantwoordelijkheid; maar daarin kun je ook doorschieten. Dat is mijn persoonlijke mening. Ondanks

de woningnood van de studenten mag ik hopen dat iedere student over een woonruimte beschikt waar ook gestudeerd kan worden. Generaties studenten zijn hen hierin voorgegaan en ik zie niet in waarom dit anno

2018 niet meer mogelijk zou kunnen zijn. Het betreft immers ook een generatie die is opgegroeid met de leus dat op internet alles te vinden is. Raadplegen van bronnenmateriaal kan dan gewoon tijdens de reguliere openingstijden van de universiteitsbibliotheek (tot 22.00 uur!). Dat is meer dan voldoende.

Ik heb het meermaals mogen meemaken dat het in de UB druk was, maar een bepaalde animositeit voerde ook vaak de boventoon. Het komt op mij hoe dan ook arrogant over als een universiteit\ bibliotheek een proef lanceert om 24 uur geopend te blijven en dan niet de buurt en haar bewoners raadpleegt (ze zijn in elk geval in een erg laat stadium geïnformeerd). Kranten en ook Facebook wijden regelmatig aandacht aan geluidsoverlast die studenten veroorzaken, om dan de parkeeroverlast van door de week geparkeerde auto's

buiten het betaald parkeergebied nog maar niet te noemen. Of dit al dan niet terecht is laat ik in het midden. Waar je als universiteit mee te maken hebt: een imago dat je hoog moet houden.

Als laatste vraag ik mij ook af of medewerkers die tijdens die 24-uurs opening aanwezig moeten zijn hierop zitten te wachten. Ook deze mensen hebben een privéleven en verdienen hun broodnodige rust. Onze maatschappij wordt steeds meer naar Amerikaans model ingericht; alwaar de UB ook haar idee vandaan heeft gehaald voor deze absurde openingstijden. Laten we rust en regelmaat koesteren en niet meegaan in de waanzin die van over de grote plas komt aanwaaien. Daar zijn inmiddels voorbeelden te over van, zelfs soms te kolderiek voor woorden!

Erik Lamkin

In 2020 loopt het contract met de huidige cateraar Albron af. Tijd dus voor een nieuwe aanbesteding. Normaal is dat een proces dat zich voornamelijk in projectteams en stuurgroepen afspeelt, maar dit keer wilde Facility Services het anders aanpakken. Niet alleen krijgt de gehele universitaire gemeenschap inspraak, ook mag Observant bij alle vergaderingen en bijeenkomsten aanwezig zijn.

Foto's: Observant

Een brownie voor je mening

“Wil je gratis koffie en een brownie?”, vraagt projectteamstudent-lid Jaimy van Dijk glimlachend aan een student die de UB Binnenstad binnenloopt. “Moet je wel even dit formulier invullen.” Ze gaat meteen aan de slag, terwijl hij haar koffie haalt. “Leermomentje voor mij”, grinnikt projectleider Mark Anneveldt. “Ik zeg steeds: wil jij je mening over catering aan de universiteit geven? Maar dit werkt duidelijk beter.”

Het is maandag 8 oktober, de eerste dag van de speeddatesessies. Vier uur lang probeert het projectteam bij de ingang van de universiteitsbibliotheek studenten over te halen te reageren op tien stellingen. Bijvoorbeeld: ‘Ik wil zo min mogelijk betalen voor mijn eten, zelfs als dat betekent dat de kwaliteit minder is.’

Het doel is om de ideeën die uit de roadshows zijn gekomen concreet te maken. Zo kwam tijdens die open discussies naar voren dat mensen het belangrijk vinden dat een cateraar zo min mogelijk afval produceert. Maar is men dan ook bereid om genoeg te nemen met een minder uitgebreid assortiment? Of neem koffie. Goede – wat dat is, daarover verschillen de meningen – koffie is heel belangrijk, bleek tijdens de roadshows. Maar willen mensen er ook meer voor betalen? Daar wil het projectteam achter komen.

De sessie van vandaag (UB Randwyck, UM Sport en het Studenten Service Centrum komen nog aan de beurt) verloopt soepel. Halverwege hebben al 150 studenten een stellingenformulier ingevuld. “Meer dan we dachten”, zegt Anneveldt. “We waren net zelfs door onze brownies heen.”

UM op weg naar een nieuwe cateraar in 2020

Praktische duurzaamheid en gratis koppes koffie

De aanbesteding voor een nieuwe cateraar – die komt in 2020 – is een nieuwe fase ingegaan. Eerst mocht iedereen tijdens universitaire roadshows zijn zegje doen over de ideale cateraar, nu is het tijd om zaken concreter te maken. Dat doet het projectteam op twee manieren: door instellingen en bedrijven te bezoeken om te kijken hoe men de catering (aanbesteding) daar heeft aangepakt én door studenten en stafleden stellingen voor te leggen tijdens de zogeheten speeddatesessies.

De zon schijnt vrolijk na een week vol regen als projectleider Mark Anneveldt en teamlid Gido Boere op donderdag 27 september voor het Green House in Utrecht staan. Dat komt goed uit, want na een bezoek aan dit circulaire – daarover later meer – restaurant staat een *food trend tour* door de stad op de planning, op de fiets.

Binnen zitten een paar bekende gezichten al te wachten, het restaurant is namelijk een initiatief van de huidige cateraar Albron. Ze wilden een zo duurzaam mogelijke horecagelegenheid opzetten. In plaats van grondstoffen te gebruiken om iets te produceren en daarna het afval weg te gooien, vormt het afval hier de grondstof voor iets nieuws – geen lineair proces maar circulair.

Neem het gebouw. Het is zoveel mogelijk gemaakt van gerecyclede materialen en kan vrijwel volledig gedemonteerd worden. Als het

pand over 15 jaar weg moet van deze locatie – dat is de afspraak met de gemeente Utrecht – dan kunnen de onderdelen een nieuw doel dienen.

Ook op andere gebieden probeert The Green House zo groen mogelijk te zijn, maar, zegt manager Ernest Van de Voort nadrukkelijk. “We zullen nooit claimen het meest duurzame of circulaire restaurant ooit te zijn. We doen wat we kunnen. Het is een *living lab*, we experimenteren hier en sommige dingen zullen niet werken. En je moet keuzes maken. Onze pizzaoven brandt op hout. Daarmee verwerk je bioafval, maar je stoot wel CO₂ uit. Wat is beter?”

Anneveldt en Boere willen vooral weten hoe die experimenten zich vertalen in de praktijk. Geef je je klanten bijvoorbeeld de keus of leg je ze duurzame opties op? Van de Voort gelooft in een combinatie. “We serveren vlees, maar

we maken de vega-optie heel aantrekkelijk; 75 procent van de klanten kiest dan daarvoor. Maar sinaasappelsap, dat hebben we niet. Sinaasappels moeten bijna het hele jaar door van ver komen.”

Anneveldt vraagt verder: hoe bepaal je de risico's? In het Green House staat een kas met kruidenplantjes. Dat scheelt energie – geknipte verse kruiden moeten gekoeld bewaard worden – en verspilling; aan de plant bederft het niet. Maar wat als de planten door een ziekte getroffen worden? Is dat een schadepost voor het bedrijf dat ze verzorgt of het restaurant?

Ander voorbeeld: de meubels. Die huurt The Green House van de meubelmaker, ze betalen per gebruik (dus per klant). Over 15 jaar haalt de maker ze weer op en kan hij ze hergebruiken, op voorwaarde dat het duurzaam gebeurt. Hoe controleer je dat? Anneveldt: “Je wil je

visie concreet verwoorden en meetbaar maken in je aanbesteding, maar je wil ook geen document van 300 pagina's met eisen opstellen.” Praten, praten, praten, is het advies van Van der Voort. “Het moet een win-win-situatie voor alle partijen zijn, dus je moet steeds opnieuw om tafel om eruit te komen. Uiteindelijk zijn we een commercieel bedrijf dat doelen wil halen, maar daar moet wat flexibiliteit in zitten, want soms weten we nog niet wat haalbaar is.”

Het blijft lastig, zegt Anneveldt later. “We gaan ook nog bij Rijkswaterstaat kijken, die lopen voor op ons in het aanbestedingsproces en voor hen is duurzaamheid ook heel belangrijk. Ik ben benieuwd hoe zij dat hebben gedaan.”

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Naam: Juul Ghijsen (Weert, 1999) * **In het dagelijks leven:** tweedejaars biomedische wetenschappen * **relatie met Jorick** * **Woont in:** Maastricht

Welk huisdier komt er nooit in? Ratten; ik vind die staart zo vies. Muizen zijn nog wel oké. Vroeger hadden we konijnen en dan zat er soms een muisje bij het konijnenhok om het voer te pikken, die hebben zulke schattige oogjes. Mijn ouders hebben een hond. Dat is echt een soort vriend. Ik vind het heerlijk om met de hond te gaan wandelen, mijn hoofd leegmaken. Als je tegen een hond wat zegt, gebeurt er tenminste iets. Bij een vis bijvoorbeeld niet, dat vind ik saai.

Heb je last van heimwee? Nee, maar ik heb ook nog nooit een lange of verre reis gemaakt. Twee weken maximaal, gewoon binnen Europa. Sinds december woon ik op mezelf in Maastricht. Als ik daar ben, mis ik Weert niet. Ik denk altijd 'ik zie ze binnenkort wel weer'. Ik bel mijn ouders regelmatig en ik ga een keer in de twee weken terug.

Guilty pleasure. Verkleeden. Als kind leefde ik zo ongeveer in prinsessenjurkjes; daarin danste en zong ik voor mijn ouders. Mijn oma maakte ze; ik heb er heel wat versleten. Nog steeds vind ik het heerlijk, even lekker kind zijn. Mijn dispuut – Dârfinkar van Koko – staat bekend om de verkleedfeesten. Een tijdje terug organiseerden we een 'Hakuna Maglitta' feest, een Leewenkoning glitterfeest dus. Daar hadden we niet goed over nagedacht, want 'Hakuna' betekent 'geen'. Ik had me verkleed als Rafiki, de aap met de stok. Ik had mijn haar helemaal grijs geverfd en de glitters zaten overal.

Pietje precies of laat maar waaien? Pietje precies, absoluut. Als ik iets doe, wil ik het goed doen. Vaak zorgt dat voor stress, maar dat is dan maar zo. Ik sla liever een paar uurtjes slaap over dan dat ik dingen afraffel of aan anderen overlaat.

Ik heb helaas nooit tijd voor... sport. Vroeger ging ik drie of vier keer per week hardlopen. Dat gaat niet meer, geen tijd, maar ook niet met mijn knie. Mijn knieschijf is inmiddels vier keer uit de kom geschoten. Tegenwoordig ga ik met een brace wandelen. Ik ben nu 19, grote kans dat het nooit meer helemaal goedkomt. Dat vind ik een enge gedachte. De laatste keer dat het gebeurde had ik net mijn rijbewijs. Ik moest acht weken revalideren en kon niet rijden.

Ik heb heel veel schoenen. Zeker waar, best wel erg. Ik kan slecht keuzes maken: ik heb weleens op een dag precies dezelfde laarsjes in het bruin en het zwart gekocht. De schoenen die ik nu aan heb zijn Asics Gel Lyte III. Die heb ik in het zwart, grijs, wit en blauw. En ik heb al twee paar zwarte versleten. Heerlijke schoenen en ik kan ze goedkoop krijgen via iemand met personeelskorting. Belangrijk zijn ook mijn 'kroegschoenen', die mogen vies worden of kapotgaan. Mijn Asics zou ik daar nooit dragen.

Aanschuiven of zelf koken? Ik vind zelf koken leuk, vooral als je per ongeluk nieuwe dingen uitvindt. 'Niet weer saaie kip', dacht ik laatst. Ik heb de kip toen met teriyakisaus, sojasaus en wat honing gebakken in sesamolie. Heel erg lekker. Toch schuif ik doordeweeks meestal aan bij anderen: mijn commissie, jaarclub, dispuut, huisgenoten, vriend of ouders. Op dinsdagen

Foto: Loraine Bodewes

“
Die schoenen heb ik in het zwart, grijs, wit en blauw
”

– commissieavonden – eten we meestal iets makkelijk: pasta, wraps of een hamburger. Als ik aan de beurt ben, maak ik iets met heel veel groenten, die kom ik vaak te kort. Vorige week heb ik twee keer Mac gegeten.

Waar ging je laatste ruzie over? Ik maak nooit echte ruzie; ik ben niet snel boos. Ik was een echte puber, er zijn wel wat stevige woorden gewisseld thuis, maar echt ruzie zou ik dat niet noemen. Ik wil mijn zin doordrijven, maar nee was altijd nee thuis. Ik heb soms discussies met mijn vriend over zijn kamer, die is vaak niet opgeruimd. 'Doe ik morgen', zegt hij als ik erover begin, altijd morgen. Gisteren kwam zijn vader op bezoek, toen heb ik gezegd dat hij zijn kamer zo niet kon ver-tonen. Uiteindelijk heb ik het maar opgeruimd. Fout, ik weet het, maar dat kon echt niet.

Ben je een moeders- of een vaderskindje? Mijn zusje trekt heel erg naar mijn moeder, maar ik heb niet echt een voorkeur. Toen ik van de basis- naar de middelbare school ging, ben ik met mijn moeder een weekendje weg geweest naar Haarlem. Shoppen en de stad bekijken. Met mijn vader ben ik die zomer gaan kamperen in Luxemburg. Tussen de middelbare en de uni ging ik met beide ouders een weekend naar een Europese stad; Praag in mijn geval. Dat zijn familietradities.

Mijn grootste droom. Het is cliché, maar gelukkig zijn. Mijn ouders zijn daarin mijn voorbeeld. Ze zijn nog altijd verliefd op elkaar en gaan nog vaak op *date-nights* met zijn tweeën, mooi om te zien. Mijn vader heeft een eigen bedrijf en mijn moeder werkt in het ziekenhuis op de hart- en vaatziektenpoli. Ze hebben beiden zo veel plezier in wat ze doen; dat wil ik ook later. Zelf heb ik nog geen idee welke kant ik uit wil.

De ideale man. Jorick en ik zijn pas een maandje of vier samen. Wat ik leuk vind aan hem is dat hij altijd helemaal zichzelf durft te zijn. Hij heeft leuke humor, soms vinden mensen hem te druk, maar ik vind hem heel grappig. Hij kan heel nuchter naar dingen kijken. Als ik veel uni- en commissiewerk heb en ook nog boodschappen moet doen, dan helpt hij me met plannen en haalt hij boodschappen voor me. Hij is heel lief. Ik heb hem afgelopen december leren kennen toen onze disputen samen gingen eten. Ik had hem wel gezien, maar toen hebben we elkaar niet gesproken. Op een borrel in april raakten we aan de praat. Sindsdien zijn we niet meer gestopt met praten. Achteraf hoorde ik dat hij al die tijd een oogje op me had, maar ik heb dat nooit door.

Film: *Burning*

Het mysterie blijft intact

Still uit *Burning*

Het verhaal: De introverte Jongsoo (Yoo Ah-in) wordt op een dag op straat aangesproken door een voormalig klasgenootje: de aantrekkelijke Haemi (Jun Jong-seo). Jongsoo valt als een blok voor Haemi. Ze staat echter op het punt naar Afrika te vertrekken en vraagt hem om tijdens haar reis op haar kat te passen. Bij Haemi's terugkeer uit Afrika staat Jongsoo een onaangename verrassing te wachten. Haemi blijkt opeens vergezeld door Ben, een playboy die alles heeft wat boerenzoon Jongsoo niet heeft: een Porsche, een peperduur appartement en soepele charme. Tussen de drie ontwikkelt zich een ongemakkelijke driehoeksverhouding. Dan verdwijnt Haemi spoorloos.

Burn baby burn:

- De overeenkomst tussen de filmindustrie

en de academische wereld? Er wordt veel te veel geproduceerd en het gros van de films dan wel papers is niet de moeite waard. En dus mogen we ons gelukkig prijzen met regisseurs die enkel opduiken als ze écht wat te melden hebben en niet aan de lopende band films maken omdat ze nou eenmaal ooit filmmaker als beroep hebben gekozen. De Zuid-Koreaan Lee Chang-dong (*Poetry, Secret Sunshine*) heeft ons acht jaar laten wachten, maar dan heb je ook wat.

- Lee baseerde zijn nieuwe film op het korte verhaal *Schuurtjes in brand steken* van de Japanse schrijver Haruki Murakami. Het verhaal telt slechts een slordige vijftientig pagina's, maar Lee maakte er een tweeënehalf uur durende film van met het soortelijk gewicht van een vuistdikke roman.
- Smeulend moordmysterie? Poëtische

verdwijningsthiller? Psychologisch jongerendrama? *Burning* is een ongrijpbare film die zich niet in een hokje laat duwen. Thematisch gezien is het een bijzonder rijke film; een studie van klassenverschillen in Zuid-Korea en de machteloosheid van de millennialgeneratie. Acteur Yoo Ah-in speelt dat prachtig: in zijn personage Jongsoo zie je hoe gekrenkte gevoelens, jaloezie en sluimerende woede een gevaarlijke molotovcocktail vormen.

- De beste film van het jaar is *Burning* nét niet, maar de film heeft wel zonder enige twijfel de beste scène in huis: die waarin Haemi bij zonsondergang ergens aan de grens bij Noord-Korea haar topje uittrekt en zich overgeeft aan de muziek van Miles Davis, is ronduit subliem. En de beste film? Dat is *The Florida Project*.

Brand er je vingers niet aan:

- *Burning* prefereert poëzie boven proza, sfeer boven plot. Lee laat het mysterie intact en ontzegt de kijker de stukken die de puzzel compleet kunnen maken. Voor de meer plotgerichte kijker levert dat een frustrerende kijkervaring op.

Het salomonsoordeel: *Burning* is het filmische equivalent van wat in de muzikindustrie een 'groeialbum' wordt genoemd. Na een eerste kijk-/luisterbeurt geef je je misschien nog niet helemaal gewonnen, maar de film blijft maanden nadat je hem hebt gezien nog in het hoofd rondspoken.

Mark Vluggen

Mark Vluggen is senior docent bij SBE en hoofdredacteur bij Lumière

Saarland, orgels, Franse slag

Vorige week mochten N. en ik weer mee op de jaarlijkse orgelreis van de SOL, de Samenwerkende Orgelvrienden Limburg. Dit jaar voor de achttiende keer georganiseerd. Wij behoren tot de harde kern van deelnemers. Voor ons was het de veertiende keer dat we zes dagen lang zo'n kleine twintig kerken bezochten waar een van de meereizende organisten na een inleiding een concert van een half uur geeft. Dit jaar logeerden we met zijn zeventenzeventigen in een hotel in Saarlouis in Saarland. Van daaruit ging de tocht naar kerken in Saarland en ver daarbuiten. Tot en met de kathedraal van Nancy in Frankrijk aan toe.

In Saarland was ik nooit geweest. Mijn enige associatie was zware industrie. Een streek samen met het aangrenzende deel van Frankrijk van groot belang bij het ontstaan van de Europese Gemeenschap van Kolen en Staal, de eerste grote stap na de Tweede Wereldoorlog in de richting van een Verenigd Europa. Die industrie laat zich uitbundig zien. Een landschap van fabriekscomplexen en koeltorens. Zeker zo verrassend was het prachtige

landschap in het noorden van Saarland, tot Trier en Luxemburg. Een voortzetting van de Eifel.

Hoe komt Saarlouis aan die opvallend Franse naam. In de tweede helft van de zeventiende eeuw lukte het Frankrijk onder Louis Quatorze zijn macht te consolideren, zelfs het grondgebied uit te breiden. Zo werden delen van de lappendeken die nu Duitsland is, geannexeerd. In 1680 stichtte Lodewijk ter bescherming van zijn landjepik de vestingstad Saarlouis. Hij was zo ingenomen met het resultaat dat de stad zijn naam mocht dragen. De uitgebreide vestingwerken zijn nog aanwezig als dé attractie van een middelgrote stad. Saarland is na een roerige geschiedenis allang weer Duits.

Een week lang kerken bezoeken en orgels bespelen vraagt veel voorbereiding. Onderdeel daarvan is maanden van tevoren afspraken maken met degenen die over de kerk en het orgel gaan. Je staat liever niet met een bus vol publiek voor een dichte deur van de kerk. Langdurige ervaring heeft ons geleerd dat er zoiets bestaat als de Franse slag. U denkt dat al lang maar wij hebben het bewijs. Zodra de kerkbestuurder zelfs zijn eigen brieven over een afspraak ontkent, of als de organist

met alle sleutels elders vertoeft, dan weet je het zeker. We zijn weer thuis in Frankrijk. Daarom houden we van *la douce France*. We blijven gaan, want meestal komt het toch nog goed.

Foto: Loraine Bodewes

Hans Philipsen

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32

Postbus 616

6200 MD Maastricht

(volg routebordjes)

T 043 - 38 85 390

E observant@maastrichtuniversity.nl

W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Harald Merckelbach (vz), Sandra Daas,

Catharien Kerkman, Bettina Geiling,

Christoph Rausch

Redactieraad

Piet Eichholtz (vz), Birsen Erdogan, Silvia

Evers, Stephanie Meeuwissen, Thomas

Vaessen, Loes Visser, George Vogelaar

Redactie

Riki Janssen

(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384

Wendy Degens 043 - 38 85 382

Cleo Freriks 043 - 38 85 386

Yuri Meesen 043 - 38 85 385

Maurice Timmermans 043 - 38 85 381

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Cato Boeschoten, Wammes Bos, Fokke Fern-

hout, Tiffany I. Leung, Hans Philipsen, Mark

Vluggen

Fotografie

Loraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman, Maud

Bovelandier

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie

www.observantonline.nl/Mededelingen

of www.observantonline.nl/English/

Announcements

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders:

Marion Janssens, 043 - 38 85 390,

marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders:

Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745,

m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com

(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Observant wordt gratis verspreid op

de universiteit en op diverse locaties in

Maastricht.

Belangstellenden kunnen Observant

thuisgestuurd krijgen voor € 37,00 per

academisch jaar.

HOP

Observant is aangesloten bij het

Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder

voorafgaande schriftelijke toestemming van de

hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden

overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de paartjes
iedere week ook op internet:
www.observantonline.nl

paartjes

mac Sportsclub holds an audition
(@October 13) for the next group class
instructor. The winner gets an education +
a job!! More: info@macmaastricht.nl

Help jij graag mensen en ben je op zoek naar
vrijwilligerswerk. Dan is de Rechtswinkel
misschien iets voor jou! Info op www.rechtswinkelmaastricht.nl

BISTRO CROQUANT ZOEKT TOPPERS
IN DE BEDIENING EN DE KEUKEN!
INTERESSE? MAIL: INFO@BISTRO-CROQUANT.NL OF BEL: 043-2012070

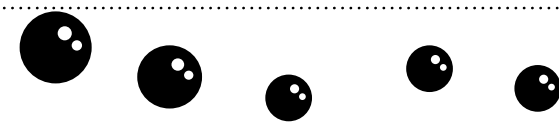
EXPERIENCE THE REAL HOSTEL
VIBE JOIN OUR TEAM @
STAYOKAY MAASTRICHT WWW.WERKENBIJSTAYOKAY.COM

WORLD PRESS PHOTO 2018
19OKT/11NOV CENTRE CERAMIQUE
GUIDED TOUR ENGLISH LANGUAGE 19
OKT AND 28 OKT INFO/TICKETS WWW.KLANTENSERVICE@MAASTRICHT.NL

GRAND BOOK FAIR on Sat 3 & Sun 4
Nov 10-17hrs. 10,000 of books priced from
€1 at ROC Leeuwenborgh, Sibemaweg 20,
Maastricht. Boekenbeursmaastricht.nl

mac Sportsclub holds an audition
(@October 13) for the next group class
instructor. The winner gets an education +
a job!! More: info@macmaastricht.nl

Paartjes

Download het paartjesrooster op www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur
ingeleverde Paartjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet
verantwoordelijk voor de inhoud van de Paartjes en behoudt zich het recht voor om
zonder opgaf van reden Paartjes te weigeren.

2018 THE HIKE MILES THAT MATTER

HOE VER KAN JIJ GAAN IN 24 UUR?

SOSTHEHIKE.NL

SOS KINDERDORPEN
Elk kind een familie

Bijna jarig? Vraag geen kado maar een donatie.

Vraag je gasten om donaties voor kankeronderzoek. Met jouw feestje komt de dag dichterbij dat niemand meer hoeft te sterven aan kanker.

[Kijk op kadoneren.nl](http://Kijk.op.kadoneren.nl)

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

11-10, 10.00 u:	mw. drs. Ies Dijkman	09-11, 14.00 u:	dhr. Geert van der Sluis, MSc.
11-10, 14.00 u:	dhr. Stylianos Charitakis, MSc.	09-11, 16.30 u:	Inauguratie mw.prof.dr. Blanche Schroen
11-10, 16.00 u:	mw. drs. Marlies den Hollander UM-KU Leuven	13-11, 14.00 u:	mw. Franziska Eckert, MD.
12-10, 10.00 u:	mw. Judith H.G. van Haare, MSc.	14-11, 10.00 u:	mw. Corinne Ammann-Reiffer, MSc.
12-10, 12.00 u:	mw. Isabelle Bos, MSc.	14-11, 12.00 u:	mw. Lu Yang, MSc.
12-10, 16.30 u:	Inauguratie prof. dr. Leon L. Schurgers	14-11, 13.45 u:	dhr. Eloy Moreno Roig, MSc.
17-10, 14.00 u:	mw. Angel M.R. Schols, MSc.	14-11, 14.00 u:	mw. Chiara Fabbri, MSc.
19-10, 10.00 u:	dhr. Stijn M.A. Michielse, MSc.	14-11, 16.00 u:	dhr.dr. Bernard J. van Varik
19-10, 12.00 u:	dhr. Max A.A. Vogel, MSc.	15-11, 12.00 u:	mw. Esther D.A. van Duin, MSc.
19-10, 14.00 u:	mw. drs. Marig Vernooij	15-11, 14.00 u:	mw. Sophie C.M.M. Joosten, MSc.
22-10, 16.00 u:	dhr. Georgios Schoretsanitis, MSc.	15-11, 16.00 u:	dhr. Rob J.C.G. Verdonschot, MSc.
23-10, 10.00 u:	mw. drs. Nancy E. Winslade	16-11, 09.45 u:	dhr. Dennis Allen Horgan, MSc.
23-10, 16.00 u:	mw. Justine Niemczyk, MSc.	16-11, 10.00 u:	dhr.dr.ing. Martijn G.M. Schotanus
24-10, 10.00 u:	mw. Snehali Majumder, MSc.	16-11, 12.00 u:	dhr. Bas Penders, MSc.
24-10, 12.00 u:	dhr. Kelemework Adane Asmare	16-11, 12.45 u:	dhr. Alfonso Vittorio Vignoli, MSc.
24-10, 14.00 u:	mw. Solomon Shiferaw Yesuf, MSc.	16-11, 14.00 u:	mw.dr. Evelien G.P.M. de Bont
24-10, 16.00 u:	dhr. Mohammad Kamal, MD	16-11, 14.45 u:	dhr.dr. Sander Dik
25-10, 10.00 u:	dhr. Alfons M.P.N. van Impelen, MSc.	16-11, 16.30 u:	Inauguratie prof.dr. Jos Prickaerts
25-10, 12.00 u:	mw. Jeanne Heil, MSc.	20-11, 16.00 u:	mw. Silke Heuser, MA.
25-10, 14.00 u:	mw. Arienne (Alieske) E.H. Dam, MSc.	22-11, 10.00 u:	dhr. Rahul Shidhaye, MSc.
25-10, 16.00 u:	dhr. Diogo Cotta, MSc.	22-11, 12.00 u:	mw. Lianne E.M. Breuer, MSc.
26-10, 10.00 u:	mw. Marlies De Ligt, MSc.	22-11, 14.00 u:	mw. Biljana Meshkovska, MA.
26-10, 12.00 u:	dhr. Roel H.L. Haeren, MSc.	22-11, 16.00 u:	dhr. Vincenzo Vinci, MSc.
26-10, 16.00 u:	Afscheidscollege prof. dr. André Knottnerus (St. Janskerk)	23-11, 10.00 u:	dhr. Jan Weissbrodt, LL.M.
31-10, 12.00 u:	mw. Stephanie Brinkhues, MSc.	23-11, 12.00 u:	mw. Carolien van den Bogert-Dekker, MSc.
31-10, 14.00 u:	dhr. Subha Ramani, MBBS, MMeD, MPH.	23-11, 14.00 u:	mw.dr. Carmen A.H. Severens-Rijvers
31-10, 16.00 u:	dhr. ir. Stefan G.H. Heinen	23-11, 16.30 u:	Inauguratie prof.dr. A.S. (Arjen) Leerkes
01-11, 12.00 u:	dhr. Koen Geijssen, MSc.	27-11, 14.00 u:	mw. Aleksandra A. Wróblewska, MSc.
01-11, 14.00 u:	mw. (Sam) A.F.M.I. van Sambeek, MSc.	28-11, 10.00 u:	dhr. Johan P.A. van Soest, MSc.
01-11, 16.00 u:	mw. Celeste E. van Rinsum, MSc.	28-11, 10.45 u:	dhr. Shubharti Sengupta, MSc.
02-11, 10.00 u:	mw. Héloïse A.A. Proquin, MSc.	28-11, 12.00 u:	mw. Marije te Kulve, MSc.
02-11, 12.00 u:	mw. Veronica A. Lopes van Balen, MSc.	28-11, 14.00 u:	dhr. Pieter Lemkens, MSc.
02-11, 14.00 u:	mw.dr. Ellen C. van Overbeek	28-11, 16.00 u:	dhr.ir. Ruben T.H.M. Larue, MSc.
02-11, 16.30 u:	Inauguratie Prof.dr.ir. Joop de Kraker	29-11, 13.45 u:	dhr.dr. Javeed I. Sukhera
06-11, 14.00 u:	mw. Suzanne Brugman, MSc.	29-11, 14.00 u:	mw.dr. Leonie K. Duin
07-11, 10.00 u:	dhr. Victor Mogre, MSc.	29-11, 16.00 u:	mw.dr. G. Koeslag-Kreunen
07-11, 16.00 u:	dhr.dr. Dennis F.L. de Ruijter	30-11, 10.00 u:	mw. Tabea Kamp, MSc.
08-11, 10.00 u:	mw. Gabriela V. Onete, MSc.	30-11, 12.00 u:	mw.dr. Elham Bidar
09-11, 10.00 u:	mw. Lauren Dupuis, MSc.	30-11, 16.00 u:	Afscheidscollege prof.dr. A. Knotter
09-11, 12.00 u:	mw. Annalisa Volpato, LL.M. Maastricht University-University of Padova, Italy		

RED DIEREN ALS BERBERAAPJE MUSA

Word donateur
WWW.AAP.NL

Maastricht University

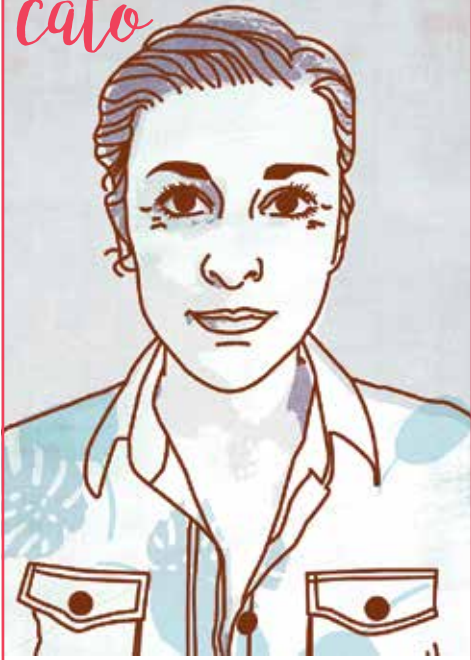
Interne vacatures

- **Promovendus**, FHML, School CAPHRI, vakgroep HSR, 38 uur
Vacaturenummer: AT2018.282
- **Data Science Research Assistant**, FHS, 36-40 hours
Vacancy number: AT2018.283
- **Relatiemanager - verbinder scholenveld**, SBE, 22.8 uur
Vacaturenummer: AT2018.284
- **Scheduler/student affairs officer**, FHS, 30.4 hours
Vacancy number: AT2018.285
- **Student Affairs Officer**, FASoS, 30.4-38 hours
Vacancy number: AT2018.287
- **Tekenaar Vastgoed** bij Beheer & Onderhoud van FS, 38 uur
Vacaturenummer: AT2018.288

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Klik op de link "Werken bij de UM" en vervolgens op "Vacatures". Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht).

www.maastrichtuniversity.nl

cato

Moderne Christus

Op een koele woensdagavond werk ik aan de Veemkade in Amsterdam snel een broodje naar binnen, in afwachting van mijn eerste echte handpan concert. Twee jongens uit Duitsland zijn door Europa aan het toeren met "hét muziekinstrument van de 21e eeuw" (aldus de beschrijving), en ik had besloten een kijkje te gaan nemen. Een kaartje kopen was niet nodig, je mag na afloop een donatie achterlaten, dus heb ik voor de zekerheid een goedgevulde portemonnee bij me.

Het concert vindt plaats op het overdekte bovendeck van een schip, en als een Bambi op het ijs probeer ik stuntelend een plekje te bemachtigen tussen de zittende menigte. Uiteindelijk vind ik er een onder een grote kamerplant, en terwijl de bladeren in mijn achterhoofd prikken trek ik snel mijn laarsjes uit om zo één te worden met het blootvoetse kruidentheepublik.

Dan komt de laatste toeschouwer binnen: een man met een kleurrijke broek en jaloersmakend lang, glanzend haar. Hij glimlacht in zichzelf en wurmt zich tussen mijn buurvrouw en mij in. De muziek begint, en we raken omringd door een hypnotiserend klankenspel. Helaas word ik al snel uit mijn hypnose gerukt omdat de langharige goeroe plots allerlei bewegingen begint te maken. Hij zit wijsbeens, ogen dicht, en leunt mijn kant op. Geërgerd kijk ik naar hem en dan naar de rest van het publiek, maar in plaats van gedeelde ergernis krijg ik slechts een gezamenlijke weëige glimlach terug.

Tijdens de pauze duik ik uit ongemak maar in mijn boek. Het oog van de hippiekoning is inmiddels op het gebroken been van mijn buurvrouw gevallen, en als een soort moderne Christus wrijft hij over het ledemaat en huppelt vervolgens naar buiten met gevouwen handen. Vragend kijk ik hem na, terwijl mijn buurvrouw een aantal glimmende steentjes in een ondefiniceerbaar patroon op de grond legt. "Hij brengt mijn pijn even naar buiten", fluistert ze.

Het concert begint weer, maar met één muzikant minder. Verontschuldigd vertelt de overgebleven troubadour dat zijn medespeler helaas niet meer in de juiste gemoedstoestand is om verder te spelen. Hij gaat dus in zijn eentje door. Het publiek knikt begripvol, en lijkt geen probleem te hebben met het feit dat de helft van de band zojuist heeft besloten te kappen met het optreden. Ik ben met stomheid geslagen.

Na afloop loop ik gedesoriëteerd naar buiten. Op de fiets naar huis bedenk ik met heimelijke tevredenheid dat ik helemaal ben vergeten een donatie achter te laten.

Cato Boeschoten

"In je studententijd ben je meestal wat linkser"

Praeses Nynève versus Praeses Enactus

Esmée Extra (20), tweedejaars gezondheidswetenschappen, is voorzitter van M.D.G Nynève (Saurus)

Aantal actieve leden: 14

Borrelen: Sauruskroeg

Betekenis 'Nynève': "Dat is een heel verhaal..."

Rens Roodzant (21), derdejaars International Business, is voorzitter van Enactus

Aantal actieve leden: 36

Borrelen: The Lab

Betekenis 'Enactus': "Entrepreneurship, action, us"

GOED ESMÉE, VERTEL HET VERHAAL OVER DIE NAAM MAAR.

Extra: "Oké, Nynève is dus *the lady of the lake*, zij gaf het zwaard aan King Arthur, van die legende. Ze werd door King Arthur een *femme fatale*, a beautiful yet deadly woman genoemd, die mensen verleidt maar ook voor ze zorgt. Een krachtige en zelfstandige vrouw die je niet moet onderschatten..."

WOW. IS DAT WAT JULLIE DOEN? OF ZIJN?

"Haha, jawel, niet letterlijk natuurlijk, belangrijk is dat we krachtige vrouwen zijn die niet op hun mondje zijn gevallen. En dat zorgzame hebben we ook. Maar Rens, waar ben jij eigenlijk van?"

Roodzant: "Enactus. Ooit van gehoord?"

Extra: "Nee, eigenlijk niet."

Het blijkt nogal een probleem voor Enactus te zijn: bijna geen mens die het kent. Enactus Maastricht maakt deel uit van de Nederlandse tak, die op haar beurt weer past in een wereldwijd netwerk, legt Roodzant uit.

"Het gaat over sociaal en duurzaam ondernemen. Daarom ben ik erbij gegaan, ik had ook nooit van ze gehoord maar ze waren aan het flyeren en toen ben ik over ze gaan lezen."

WAAROM NIET GEWOON LEKKER BIJ EEN DISPUUT GEGAAN?

Roodzant: "Ik heb meteen in mijn eerste jaar de beslissing genomen om niet bij een drinkdispuut te gaan. Ik wilde iets naast mijn studie doen, iets waar ik wat van leer. Toen ben ik lid geworden van Scope, de studievereniging van de businessschool, heb in mijn tweede jaar meegedaan met de organisatie van de Royals Cup, een sporttoernooi met Europese businessschools, maar nu, in mijn derde jaar, wilde ik zelf verantwoordelijkheid dragen. Dat werd Enactus. We doen allerlei projecten, bijvoorbeeld rond duurzaamheid" (Hij kijkt de - al wat oudere - verslaggever aan) "Onze generatie gaat daar meer mee te maken krijgen dan de uwe."

Roodzant is goed voorbereid: hij heeft een soort notitieboekje bij zich dat bestaat uit gerecyclede A4-tjes, opgehaald uit de eigen Enactus-papierbakken op de SBE waarin eenzijdig bedrukt papier kan worden gedeponeerd. Vervolgens laten ze mensen "met een afstand tot de arbeidsmarkt" meewerken om er boekjes van te maken en komt de *finishing touch*, de kaft, van vrienden op de kunstacademie.

ESMÉE, JULLIE DOEN DAT ALLEMAAL NIET HÈ?

Extra: "Tja, haha, het beeld is

natuurlijk: een dispuut, dat is zuipen. We houden inderdaad van een biertje, welke student niet?"

Roodzant: "Klopt."

Extra: "Maar we staan echt wel voor meer. We zijn ambitieus, we willen verder komen in het leven, in het werk later. Er zijn banden met Aiesec [net als Enactus een wereldwijd netwerk, Aiesec richt zich vooral op stages], sommigen van ons zaten daar in het bestuur, en we sporen onze leden aan om dingen buiten de studie te doen. Maar die staat trouwens wel op nummer een, ja echt! Want als je die niet haalt ben je weg en hebben we niets meer aan je."

Haar dispuut hoort bij roeivereniging Saurus, "ik ging erbij om de sfeer, totaal niet om te roeien. Maar in mijn eerste jaar heb ik toch best vaak in een boot gezeten hoor, twee keer per week wel."

Roodzant: "Saurus? Daar hebben wij een project mee gedaan, roeien met vluchtelingen. In het kader van *Sports and Connect*. We hebben ook *Cook and Connect* gedaan met vluchtelingen."

MERK JE NOOIT WEERSTAND BIJ ZOIETS? STATISTISCH GEZIEN MOETEN ER OOK ONDER STUDENTEN NOGAL WAT PVV'ERS ZITTEN.

Roodzant: "Nee. Ik denk ook dat je in je studententijd meestal wat linkser bent dan later. Bovendien, dit is een internationale universiteit, daarom studeer ik hier, dan heb je echt geen negatieve vooroordelen over buitenlanders."

Extra: "Wij hebben ook *internationals* in het dispuut. Die leren binnen no time Nederlands, da's echt gaaf.

Ik ken weinig dispuuten met buitenlanders, maar wij staan er wel voor open. Als je dat niet doet spreek je toch een kleiner groepje aan, en geef je ze ook geen kans. Saurus zelf is trouwens ook wel internationaal."

WAT IS HET ERGSTE WAT JE KAN OVERKOMEN ALS VOORZITTER?

Extra: "Wij zijn een groep vrouwen met sterke meningen, we zijn heel hecht maar we gaan niet altijd dezelfde kant op. Het ergste zou zijn dat het uit elkaar valt, dat er een breuk zou zijn."

Roodzant: "Wij werken veel met externe partners waarmee je afspraken maakt. Het komt voor dat wij als bestuur deadlines vergeten bijvoorbeeld. Dat kun je niet hebben. Maar bij ons kom je ook om te leren, je leert ondernemen, en dan kun je verlies draaien, of partners kwijtraken. Dat zijn fouten die je maar één keer maakt. Het is echt een platform waar je veilig kunt falen."

Wammes Bos

Foto: Joey Roberts